

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Leven Ende Deughden Vande Vveerdighe Agnes Van Heilsbagh Gheestelycke Dochter Onder de bestieringhe der Societeyt Iesv

Huysmans, Daniel

T'Antwerpen, 1691

§. 1. Haer wederspanningheydt om de verholentheden van haer ziele aen den Biecht-vader te verklaeren.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37188

ghen ende te praemen, tot dat sy de biechte verkroghen hadde. Gonck hun vinden oock inden vroeghen morghen-stont, als sy noch te bedde waeren, om hun naer den Biecht-stoel te leyden. Eenighe van dese, hebben haer naemaels van dit loffelijck aen-praemen dickwils bedanckt: Haer toe-schrijvende, dat sy tot de biechte ende beternisse des levens ghekomen waeren.

De liefde tot den naesten was in haer soo uytnemende, dat oock de sielen die in't Vagevier gepijnicht wierden, haeren toevlucht tot *Agnès* naemen, om door haeren bystant gheholpen te worden. Verscheyde zielen hebben van haer desen bystant in dese jaeren door verscheyde veropenbaeringhen komen versoecken, ende zijn vlytelijck van haer gheholpen gheweest.

XIX. CAPITTEL.

Waer voorder voor-gevallen is tot het jaer 1630.

INde twee voorgaende Capittels hebben wy verhandelt, hoe sy te Ruremonde haeren eyghen voortganck, ende den voortganck van haeren even-naesten behertight heeft: in dit Capittel sal ick vergaederen; t'ghene voorder in dese jaeren voor-gevallen is.

S. 1. *Haer wederspanningheydt om de verholentbeden van haer ziele aen den Biecht-vader te verklaeren, wort wonderlijck van Godt ghestraft.*

HAeren Biecht-vader eenighe kennisse van haeren gheest bekomen hebbende, ende in haeren handel ende ghemeynschap met Godt, iet besonders bemerkende; Beval haer, rechtsinnighlijck haer herte

aen hem te openen, ende alle verholen kennissen ende heymelijcke verlichtinghen die sy ontfongh te verklaeren. Want hy hadde achterhaelt, dat haer ghebedt feer verheven, ende dies-volghens forghelijck was; dat sy menighmael verscheyde toekomende saeken openbaerde, die met'er daet op sulcke maniere uyt vielen, ghelijck *Agnes* voorseyt hadde; ende dat in haer ghe moet vremde ende selfaeme verholentheden schuylden, die sijn toeficht vereyschten.

Agnes voelde grooten teghen-strijt om hier in te gehoorfaemen: want dusdaenighe verklarunghe, ghelijck den Biecht-vader versocht, scheen aen haer ootmoedigh herte, t'welck tot noch toe soodaenighe openinghe noyt gheploeghen hadde, onmoghelijck te wesen. Sy wiert van den Biecht vader ghepraemt: Maer en konde evenwel tot gheene volkomen verklarunghe komen.

Als den Biecht-vader haer tot gheen woorden en konde brenghen, om haer groote vermijdttheyt: heeft hy haer belast, haer inwendighe verholentheden, op't papier te stellen, ende te schrijven. Dit heeft sy ten lesten ghedaen: Maer niet tot voldoeninghe vanden Biecht-vader. Want sy beschreef dese dinghen inde hoogh-duytsche taele die den Biecht-vader niet en verstont. Oversulckx als sy met dese onnuttighe schriften te voorschijn quam: wiert sy van hem wederom berispt. Als sy antwoorde, gheene ghenoechsaeme wetenschap vande neder-duytsche taele te hebben: Hoorde sy van den Biecht-vader, gaet ende bidt uwen Enghel-bewaerder, dat hy u leere ende helpe om soo te schrijven, dat ick't lesen ende verstaen kan. Sy heeft ghedaen dat haer belast wiert, ende heeft ghetracht in
onse

onse taele te schrijven: T'welck soo wel gheluckt is dat den Biecht-vader alsdan haere schriften eenighlins konde begripen.

Hier mede was den duyvel altijd ten deele overwonnen, die met alle vermoghen dese verklaeringhe socht te beletten: Maer den boosen vyant en gaf den moet niet verloren, ende socht haer voorder van dit schrijven, af te trecken. Want sy wiert noch voorder bevangen met groote teghentheydt, in alles dat den Biecht-vader op haer versocht, maer namentlijk in't schrijven, t'welck sonderlinck haetelijk aen den vyant was: Ende als sy somwijlen met dit schrijven besigh was, om den Biecht-vader te voldoen, wiert haer penne met soo groot ghewelt vast ghehouden, dat sy noch penne, noch handt en konde roeren: waer in sy soo verdrietigh wierdt, dat sy het schrijven ghestaect heeft.

Maer in haer gebedt, volghens haer gewoonte, haeren toevlucht nemende tot de Moeder Godts; is sy vande H. Maeghet berinhertelijck geholpen geweest, om dese groote ongehoorsaemheyt te beteren. Want de H. Maeghet alsdan geweerdicht heeft sich aen *Agnes* te verthoonen, ende haer te berispen, met een grammoedigh gelaet haer aen siende, ende met dese woorden toesprekende: *waerom komt ghy tot my, die niet en past op mijn woorden?* Hier wiert *Agnes* indachtigh, dat de H. Maeghet, alswanneer sy haere lammigheyt ende arm-pijnen genesen hadde, wel uytdruckelijck haer bevolen hadde, aen den Biecht-vader gehoorfaem te zijn. Dese soo beduydelijcke ende wel-verdiende berispinghe, door-drongh het binnenste van haer ziele: Sy bekende haer misdact, ende versaeckte alle traeg-

heynt in te volbrengen dat den Biecht-vader verfoecht: maer is even-wel om de voorgaende ongehoorsaemheynt door Godts toe-laeten sonderlingh gestraft gheweest. Want gemerckt dat sy aen de inspraecke vanden duyvel, die dat schrijven wilde beletten, al te veel plaetse in haer ziele gegheven hadde: heeft Godt toegelaeten dat sy in haer lichaem voor ettelijcken tijdt van vele helsche geesten soude beseten worden.

Sy was gestelt als een raesende mensch, ende al of 'er eenen heelen legher duyvels in haer lichaem woonde; sy en konde sich niet begheven tot jet dat goet of deughdzaam was, noch oock jet sulcks sien geschieden: wilde alle de Biecht-stoelen met alle de Biecht-vaders vernielen; ende hadde daer toe genoechsaeme sterckte, soo haer docht: ende sy sprack, ende handelde, ghelijck besetene menschen pleghen te spreken ende te handelen.

Den Biecht-vader en wist gheenen middel om dese deerlijke gesteltenisse te weiren. Want wat hy seyde of niet, 't was met *Agnes*: arger en arger. Hy trachtete haer met gebeden te helpen: maer te vergeefs. Hy dede haer met geweld t'huys blijven: maer *Agnes* wou met geweld uyt den huys: soo dat dit geval aen meer andere kennelijck wierdt.

Naer dat dese ellendighe gesteltenisse langhen tijdt gheduert hadde, quam sy eens naer den Biecht-stoel, gelijk dusdaenighe menschen somwijlen doen: maer wat den Biecht-vader haer seyde, of niet, sy en pasteder niet op: bleef even hertneckigh, ja wiert noch wederspannigher. Ten lesten seyde den Biecht-vader, en wilt ghy my dan niet hooren die hier in Godts plaetse ben? Alswanneer den Biecht-vader dese woorden gespro-

spoken hadde, sagh sy door Godts bermhertigheyt in den Biecht-vader als Godt self, die haer in deser voeghen scheen toe te spreken: *Hoort my: ick ben't die spreke door synen mondt.* Op den selven ooghenblick, verdwenen alle de vyanden die haer lichaem besaeten, ende *Agnes* wiert alsoo van dese droeve quaele gheheelick verlost. *Vant als het licht der lichten comt,* seght sy, *moet alle duysternisse wijcken.* Hier loofde sy Godt: badt den Biecht-vader vergiffenisse; ende beloofde hem voortaan in alles gehoorfaem te zijn.

Godt heeft haer noch voorder door't H. Sacrament des Autaers vermaent ende versterckt om volkommentlick te gehoorfaemen. Want verscheyde reysen uyt dat H. Sacrament een licht tot het binnenste van haer herte geschoten is, ende met dit licht, dese woorden. *Hoort my door mijn dienaers. Volght my: betrouwt vast op my.* Door dese hemelsche versterckingen wierdt sy kloeckmoedigh om voortaan haeren Biecht-vader gehoorfaemer te zijn, ende naer het ingheven der heltsche vyanden niet te luysteren.

Den duyvel gaf haer somwijlen openbaerlijck te kennen, wat spijt hy hadde, in dit stuck van ghehoorfaemheyt, van haer overwonnen te zijn. Somtijts heeft sy desen vyandt gesien, inde ghedaente van een grouwelijck monster, 't welck met open-gespaelckten muyl stont om haer in te slocken. Maer *Agnes* stelde haer betrouwen op Godt, gelijk Godt haer belast hadde: ende hoe dit betrouwen vaster was, hoe sy desen vyandt sagh iwacker worden. Sy heeft den duyvel oock eens inde kercke gesien, als eenen schutter, die sijn fenynighe pijltjens tot haer uyt-schoot. Dit siende, wiert sy met eenen yver ontsteken, om hem van daer te verdrijven:

drijven: sy gongh hem te gemoet, ende hefte haeren arm om hem te slaen: maer hy verdween. Hier door wiert *Agnes* soo verkloecht, dat sy alle de duyvelen der helle uyt-riep, om te voorschijn te komen, waer't dat sy op haer jet vermochten: segghende dat sy met Godts gratie gewapent zijnde, bereet was teghen heel de helle te vechten.

Haer bekoringhen, die daer nae, noch voorder ghevolght zijn, sullen wy te saemen voeghen in 't tweede Deel.

§. 2. *Den Biecht-vader belast haer den heelen loop haers levens te beschrijven.*

DE wonderheden die den Biecht-vader soo schriftelijck als mondelinghs van dese Dochter vertont, praemden hem om haer te belasten, dat sy niet alleen de teghenwoordige voorvallen, maer allen den voorgaenden loop haers levens op 't papier soude stellen: gheraedsaem vindende tot bestieringhe van dese ziele, grondighe kennisse te nemen vanden handel die sy van haer jonckheyt met Godt gehadt hadde. Maer 't was onmoghelijck dat *Agnes* aen desen wille des Biecht-vaders voldoen soude, om d'overgrootte hooftpijnen met de welcke sy alsdan overvallen wiert, die sy ter liefde van haeren lijdenden Salighmaecker seer geerne lede, ende altijd wenschte te lijden. Ghemerckt dat dese pijnen langhduerigh waeren, ende den Biecht-vader tot sijn gherustigheyt stantvastelijck aen drongh om dese beschrijvinghe te bekomen: versocht *Agnes* van Godt voor soo veel tijds van dese pijnen verlost te worden, als haer noodigh was om den wille des Biechtvaders te volbrenghe. Naer dit gebedt wiert sy

van-